

Phẩm 2: NHẬP MẬT NGHIÊM SINH THÂN VI DIỆU (Phần 1)

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Nhất Thiết Phật Pháp Như Thật Kiến, với vô lượng oai lực, tự tại trong thế gian, đội mào báu, chuỗi ngọc trang nghiêm đầy thân; từ tòa đứng dậy, quỳ gối phải xuống đất, thưa Tôn giả Kim Cang Tạng:

–Thưa Tôn giả! Tôn giả có thể khéo léo thông đạt ba thừa ở thế gian, tâm không có sự chống trái, đang trong pháp lạc, trụ ở trí nội chứng, là bậc Thầy đại định, đối với định, được tự tại, có thể tùy thuận nói về tướng của các Địa, thường ở trong tất cả cõi Phật, diễn thuyết pháp mầu sâu xa cho các vị đứng đầu. Cho nên, nay tôi mời Ngài, nói về sự không tùy thuận hạnh khác, về cảnh giới trụ trong nội chứng, lạc thú trong hiện pháp, của các bậc Thánh, khiến cho tội và trong chúng các Đại Bồ-tát được thấy pháp ấy, để an vui tu hành, hướng tới Phật địa, để được thân do ý thành và thân do ngôn thuyết, lực thông tự tại đều được đầy đủ, chuyển hóa chỗ nương tựa, không trụ thật tế, giống như các sắc màu của ngọc Chân-đa ma-ni, hiện các sắc tượng, có thể dẫn tới các cõi cung điện của Thiên vương và trong tất cả cõi Mật nghiêm của Phật, để nói về hạnh Mật nghiêm.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Kim Cang Tạng, nói bài kệ đáp lại:

*Lành thay! Chủ trời, người
Thù thắng, trong Bồ-tát
Thỉnh nói nhập Mật nghiêm
Pháp tánh của vô ngã
Nên biết cảnh phân biệt
Tướng sở thủ của tâm
Nếu xả sự phân biệt
Mới thấy đời phân biệt
Biết rõ duyên của đời
Liên được Tam-ma-địa
Nay ta sẽ nói, bày
Nhân chủ, hãy lắng nghe!
Trời nóng, thấy sóng nắng
Tướng thế gian cũng thế.
Nhân của năng sở tướng
Không mà vọng phân biệt
Năng giác sinh sở giác
Sở giác nương năng hiện
Lìa kia tức không đây
Như ảnh sáng tương tùy
Không tâm cũng không cảnh
Lượng năng, sở đều không
Chỉ nương nơi một tâm
Như vậy mà phân biệt.
Pháp năng tri, sở tri
Chỉ tâm lượng sở hữu
Tâm sở tri đã không
Năng tri không thể được*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tâm là tự tánh pháp
Có tánh bị nhiễm đục
Địa tám được thanh tịnh
Địa chín được Tĩnh lự
Giác tuệ là Địa mười
Quán đánh, chứng Như Lai
Pháp thân được vô tận
Là cảnh giới của Phật
Rốt ráo như hư không
Tâm thức cũng như vậy.
Vô tận không thể hoại
Các đức đã trang nghiêm
Luôn là không nghĩ bàn
Chư Phật cõi Mật nghiêm
Ví như bình bị vỡ
Mảnh sành mới hiển hiện
Ngói vỡ, bụi nhỏ hiện
Chia bụi thành rất nhỏ
Nhân hữu vi như vậy
Mà thành pháp vô lậu
Như lửa đốt hết củi
Lại đốt cháy chỗ khác
Chứng như được chuyển y
Xa lìa sự phân biệt
Trụ nơi thí bất động
Hiện hiện trong Mật nghiêm.
Vô sinh hiện các sắc
Không trụ các thế gian
Thường cắt đứt các kiến
Nương về vô ngã này
Cắt dòng chảy liên tục
Không hoại cũng không sinh
Đứt hết tất cả kiến
Nương về vô ngã này
Các nghi hoặc đã diệt
Vắng lặng, không nghĩ bàn
Làm sạch tất cả kiến
Nương về vô ngã này.
Các thứ pháp thế gian
Xưa nay tánh vô ngã
Chẳng vì phá hoại không
Và dụ được hiện rõ
Như lửa đốt hết củi
Với nó liền tự tắt.
Quán sát ở ba đời

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Trí vô ngã cũng vậy
Gọi là hiện pháp lạc
Cảnh giới của nội chứng
Nương đó nhập các Địa
Trừ sạch ác vô thủy
Lìa bỏ chỗ nương đời
Xuất thế mà an trụ.
Tâm ấy chuyển thành tịnh
Luôn ở cõi Mật nghiêm.*

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Như Nhật Kiến và các vua... hướng về Bồ-tát Kim Cang Tạng cùng thưa:

–Nay chúng tôi đều muốn nương về, cúi mong Tôn giả chỉ cho chúng tôi chỗ nương về.

Lúc đó, Đại Bồ-tát Kim Cang Tạng dùng bài kệ, đáp lại:

*Thế Phật chẳng có, không
Đã đốt cháy cây uẩn
Vượt lên chúng ma vương
Mà trụ trước Mật nghiêm
Giác ngộ tịnh, vô cấu
Chủ nhân hãy nương về
Xa lìa nơi giác lượng
Chúng được vô sở hữu
Các thiền định Mật nghiêm
Chủ nhân hãy nương về
Cõi Mật nghiêm hơn sạch
Chỗ các Thánh nương tựa
Bậc quán hạnh đầy đủ
Nên nương tựa Mật nghiêm
Hãy quán sát thế gian
Cả những nơi cao thấy
Trong mộng thấy sắc đẹp
Thạch nữ bỗng sinh con
Cũng như thành Kiền-thất
Vòng lửa, tóc giữa trời.
Như các thứ hình giả
Người, ngựa, cây, hoa, trái
Do ảo thuật biến hóa
Tất cả đều chẳng thật
Như điện chớp mây trôi
Đều giả, chẳng phải thật
Như thợ làm ra bình
Do phân biệt mà thành.
Chủ nhân, nên lắng nghe!
Các hữu tình thế gian
Tập chí luôn che tâm*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sinh đủ thứ hý luận
Mạt-na và ý thức
Và thức khác liên tục
Năm pháp và ba tánh
Với hai thứ vô ngã
Mãi cùng nhau tương ứng
Như gió thổi vào nước
Chuyển khởi các sóng thức
Sóng từng đợt không dừng
Lại-da cũng như vậy!
Các tập khí vô thủy
Giống như mặt nước ấy
Gió cảnh mà động vào
Khởi lên các sóng thức
Không lúc nào dứt sạch
Tám thứ tâm luân chuyển
Tuy không có thể tánh
Mà tùy duyên liền khởi
Hoặc có khi sinh chậm
Thủ cảnh cũng như vậy
Mau, chậm, có sai biệt
Tâm chuyển nơi nhà cửa
Nhật nguyệt và tinh tú
Cây, nhành, lá, hoa, quả
Núi rừng với chúng quân
Ở những chỗ như vậy
Đều hay sinh mau chậm
Phần nhiều hay hiện mau
Hoặc chậm khởi, sai biệt
Hoặc khi ở trong mộng
Thấy cảnh xưa đã gặp
Và tưởng niệm mới sinh
Cho đến lúc già chết.
Toán số với các vật
Suy tầm nghĩa các câu
Quán nơi nào văn hay
Thọ việc ăn uống ngon
Với cảnh giới như vậy
Dần dần sẽ hiểu rõ
Hoặc có lúc sinh mau
Mà hay giữ lại được
Tâm tánh vốn thanh tịnh
Nghĩ bàn không thể được
Là diệu tạng Như Lai
Như vàng ở trong quặng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ý sinh từ tạng thức
Sáu thức khác cũng vậy
Thức sáu loại, phần nhiều
Sai biệt nơi ba cõi
Lại-da với năng huân
Và các tâm pháp khác
Các chủng tử nhiễm tịnh
Đồng trụ mà không nhiễm
Chủng tánh Phật cũng vậy.
Định, chẳng định, thường định
Như nước biển luôn vậy
Sóng, triều làm chuyển dời
A-lại-da cũng vậy
Tùy các Địa sai biệt
Tu có thấp, vừa, cao
Bỏ nhiễm là sáng tỏ
Kim Cang Tạng lại nói:
Như Bồ-tát Thật Kiến
Bậc thấy nghe giác ngộ
Tự tánh tuệ như thật
Mười phương các cõi nước
Các vua, dân trong hội
Ngươi đã nghe ta nói
Tùy theo đó rộng nói
Nếu ai nghe pháp xong
Tịnh gần A-lại-da
Hoặc làm vua loài người
Hoặc chuyển luân thiên hạ.
Hoặc lại làm Đế Thích
Đâu-suất, Tô-diệm-ma
Cho đến cung Hóa lạc
Tự tại chủ cõi Dục
Hoặc sinh ở cõi Sắc
Hay sinh trời Vô sắc
Trong hữu tình vô tướng
Tĩnh lự thọ an lạc
Chứng chân mà không trụ
Giống như Sư tử rống.
Với các định tự tại
Nhờ tương ưng pháp vui
Một lòng cầu Mật nghiêm
Không dính mắc ba cõi
Đã đến được Mật nghiêm
Dần dần được giác ngộ
Nương chuyển được an lạc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Luôn an trụ vắng lặng
Vô lượng các Phật tử
Vây quanh để trang nghiêm.
Là Pháp vương tự tại
Tối thượng ở trong chúng
Chẳng như ngoại đạo nói
Hoại diệt là Niết-bàn
Hoặc đồng với hữu vi
Có, không lại tạo lỗi
Mười nghiệp cao, vừa, thấp
Ba thừa mới sinh ra
Tối thượng sinh Mật nghiêm
Từng Địa được thăng tiến
Được trí tuệ giải thoát
Thân Như Lai vi diệu.
Vì sao nói Niết-bàn
Đó là pháp hoại diệt
Nếu Niết-bàn hoại diệt
Hữu tình có kết thúc
Nếu hữu tình kết thúc
Cũng phải có khởi đầu
Phải có pháp chẳng sinh
Ban đầu tạo hữu tình
Không có phi hữu tình
Mà sinh cõi hữu tình
Cõi hữu tình đã tận
Phật không pháp sở tri
Tức là không năng giác
Cũng chẳng có Niết-bàn!
Người vọng chấp giải thoát
Mà nói về giải thoát
Như củi hết, lửa tắt!
Cũng như thân cây chuối
Họ nói tánh giải thoát
Là hoại có thành không.
Với diệu lạc giải thoát
Xa lìa không thể chứng
Biến xứ và tĩnh lự
Định vô sắc, vô tưởng
Nghịch thuận mà vào ra
Lực, thông đều tự tại
Với họ không lui lại
Cũng không mãi chìm đắm
Thấu đạt nơi pháp tướng
Khéo léo được các Địa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nếu trang nghiêm như vậy
Sẽ đến cõi Mật nghiêm.
Nếu nói tánh giải thoát
Hoại có để thành không
Người ấy trụ các hữu
Rốt ráo không ra khỏi
Đã hoại ba hòa hợp
Nhân và bốn thứ duyên
Nhãn sắc duyên trong ngoài
Hòa hợp mới sinh thức
Pháp thế gian trong ngoài
Giúp nhau mới cùng sinh
Các thứ nghĩa như vậy
Tất cả đều trái ngược
Nếu biết chỉ thức hiện
Lìa nơi tâm có được
Phân biệt không hiện tiền
Cũng không trụ tánh ấy
Bấy giờ, lìa sở duyên
Tâm lặng yên chánh thọ
Vứt bỏ sự thế gian
Thấy sở thủ, năng thủ
Lìa nương chuyển thô trọng
Trí tuệ chẳng nghĩ bàn
Thân mười loại ý thành
Trang nghiêm các tướng đẹp
Làm vị chủ ba cõi
Mới sinh nơi Mật nghiêm.
Sắc, tâm và tâm sở
Đã tương ứng vô vi
Vời trong ngoài thế gian
Quán kỹ không sai khác
Các người trí như vậy
Đi vào nước Mật nghiêm
Danh tướng và phân biệt
Chánh trí và như như
Tam-ma-địa, Mâu-ni
Thể tánh đều bình đẳng
Phải nên đến Mật nghiêm
Cõi được Phật khen ngợi
Nếu hoại ba hòa hợp
Cùng với bốn thứ duyên
Không kiên cố tự tông
Đồng các vọng phân biệt
Kẻ tập ác phân biệt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Năm thứ luận của họ
Thí dụ không thành lập
Các nghĩa đều chống trái
Năm luận đều thành lỗi.
Mất hoặc loạn giác trí
Chấp dụ và tợ dụ
Điên đảo, không điên đảo.
Chấp hư vọng như vậy
Tất cả hủy hoại này
Xa lìa nơi tự tông
Nương vào tông pháp người
Các kiến lúc ban đầu
Đều trừ hoại diệt sinh.
Đại vương phải nên biết
Hữu tình ở ba cõi
Như bánh xe quay lẩn
Không thể có khởi đầu
Như Lai dùng bình đẳng nguyện
Cứu độ các hữu tình
Như trăng rằm chiếu sáng
Không chỗ nào không có
Tùy loại nghiệp trước kia
Ứng cơ mà thuyết pháp
Nếu hủy hoại Niết-bàn
Với Phật đâu ích lợi!
Có ba loại tăng thượng
Giải thoát cũng như vậy
Bốn Đế và Thần túc
Niệm xứ vô ngại giả
Bốn duyên, vô sắc trụ
Căn lực và Thần thông
Giác chi và các Địa
Pháp hữu vi, vô vi
Cho đến các Thánh nhân
Đều nương thức, mà có
Trí khổ pháp nhãn pháp
Trí khổ loại nhãn loại
Bốn tập trí cũng vậy
Diệt đạo cũng như thế
Như vậy mười sáu loại
Đó gọi là Hiện quán
Số người học có mười
Thức tám, bảy ngược lại
Mỗi nhà một lần lại
Một phen mà diệt độ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trung bát và sinh bát
Hữu hành và vô hành
Thượng lưu là nơi nơi
Sau đó Bát-niết-bàn
Như vậy tất cả loại
Phẩm vị của các trí
Người tu hành quán hạnh
Cao, vừa, thấp không đồng
Bồ-tát tu tăng thượng
Công đức rất thù thắng
Mười một và mười hai
Cùng với mười sáu thứ
Các người tu định này
Lại diệt dần nơi tâm
Chấm dứt, chẳng phải tâm
Cũng chẳng cùng tâm trụ
Tâm vị lai chưa đến
Chưa đến nên chẳng có
Tâm duyên không hòa hợp
Chẳng sinh đây, sinh kia
Thiền thứ bốn, vô tâm
Có nhân không thể hại
Có nhân là có thức
Ý thức và năm thứ
Vọng tưởng không hay biết
Lưu chuyển như sóng dôn
Định ấy quan Lại-da
Lìa phân biệt năng sở
Vi diệu không sở hữu
Chuyển y mà không hoại
Trụ cõi Phật Mật Nghiêm
Hiện rõ như mặt trăng
Các bậc Trí Mật nghiêm
Thường chung sống với Phật
Mãi rong chơi cảnh định
Một vị không sai biệt
Cảnh quán hạnh khó nghĩ
Đã sinh ra định lực
Vua nên thường tu tập
Tương ứng định vi diệu
Dục giới có sáu trời
Phạm ma có mười hai
Vô sắc và Vô tưởng
Trong tất cả các Địa
Nếu sinh cõi Mật nghiêm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Làm Thiên chủ các cõi
Muốn cầu cõi Mật nghiêm
Nên tu mười thứ trí
Pháp trí và loại trí
Trí thế tục tha tâm
Trí Khổ, Tập, Diệt, Đạo
Trí tận, trí vô sinh
Chủ nhân chỗ người sinh
Xả thân tộc Đất-la
Nguyệt vương và Cam Giá
Chủng tánh đều bình đẳng
Tuy ở trong các tộc
Họ người rất thù thắng
Nên cầu cõi Mật nghiêm
Đừng hoài nghi thối tâm
Như dê bị dắt đi
Lo sợ mà bước tới!
Mạt-na ở trong thân
Giống nai giả đang đứng
Cũng như ảnh cây giả
Lau sậy trong dòng nước
Như vua đạo ngự uyển
Để vận động thân thể!
Ý cùng với ý thức
Tâm cùng với tâm pháp
Pháp ấy không tự tánh
Như mây tụ chẳng thật
Hết thấy thứ tạng thức
Bị tập khí ngăn che
Như hạt ngọc Ma-ni
Tùy duyên hiện đủ màu
Tuy trong thân hữu tình
Như ngỗng chúa, không như
Quyết định là chủng tánh
Cũng là đại Niết-bàn
Danh theo tướng mà sinh
Tương do nhân duyên khởi
Bởi có các hình tướng
Nên khởi các phân biệt
Phân biệt do hai nhân
Tâm tập khí tướng ngoài
Thức Mạt-na thức bầy
Nên biết cũng như vậy
Các căn duyên hội ý
Pháp sinh ra năm thức

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cùng tâm sở tương ứng
Trong thân như cung điện
Chánh trí luôn quán sát
Tất cả cả các thế gian
Từ nhân duyên như vậy
Mà sinh các quả đó
Chân như chẳng khác nó
Các pháp hỗ tương sinh
Tâm cùng lý tương ứng
Quán thấy rất rõ ràng
Đó chính là các pháp
Tánh viên thành rốt ráo
Cũng là vọng chấp thôi
Tất cả pháp không sinh
Tánh các pháp thường không
Chẳng không, cũng chẳng có
Như huyễn và như mộng
Như thành Càn-thát-bà
Bóng nắng và xe lông
Khói mây và các vật
Tất cả các hình tướng
Danh cứu và văn thân
Dính mắc sinh như vậy
Thành ra tánh Biến kế
Căn, cảnh, ý hòa hợp
Huân tập thành hạt giống
Với tâm không có khác
Các thức do đó sinh
Nhờ sức nương với nhau
Gọi là Y tha khởi
Khéo chứng trí tự giác
Hiện trú nơi pháp lạc
Đó gọi là viên thành
Là cảnh giới của Thánh
Phật và các đệ tử
Chứng được gọi Thánh nhân
Nếu ai chứng pháp này
Liên thấy được thực tế
Bảo rằng: “Sinh đã tận
Phạm hạnh cũng đã lập
Việc làm đã thành tựu
Không còn tái sinh nữa.”
Giải thoát tất cả khổ
Đoạn diệt sự lay động
Cháy sạch sự huân tập

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Kiếp tận vẫn không đời
Hai vô ngã: Sinh, pháp
Chiếu kiến thấy đều không
Tích tập từ vô thủy
Tất cả các hý luận
Vô biên các lỗi lầm
Tất cả đã đoạn trừ
Thí như cục sắt nóng
Hết nóng, sắt như cũ
Như vậy, người giải thoát
Hết mê, được mát mẻ
Nhập vào cõi vô lậu
Cõi Mật nghiêm vi diệu
Cõi ấy rất mầu nhiệm
Không có nơi nào bằng
Chỉ Phật với Bồ-tát
Thanh tịnh được ở đó
Trước mắt Tam-ma-địa
Lấy đó làm món ăn
Muốn sinh về cảnh đó
Khéo tập Thắng Du-già
Vì các người có duyên
Rộng khai thị phân biệt
Danh vốn từ tướng sinh
Tướng lại từ duyên khởi
Từ tướng sinh phân biệt
Không đủ tánh viên thành
Căn cảnh bình y đẳng
Pháp giả cùng hòa hợp
Từ đó sinh phân biệt
Hiểu rõ thấy sai khác
Hoặc động hoặc chẳng động
Tất cả các thế gian
Đều do si ám sinh
Ngu tối cho là thể
Ngắn, dài với các sắc
Âm thanh và hương giới
Ngọt, đắng, cứng và trơn
Ý thức cùng sở duyên
Chỗ của các tốt xấu
Pháp hữu vi, vô vi
Cho đến với Niết-bàn
Đó là cảnh của trí
Chuyển đổi trong từng niệm
Đều do thức sinh ra

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mạt-na duyên tạng thức
Như nam châm hút sắt
Như rắn có hai đầu
Nó đều có nghiệp riêng
Ý nhiễm cũng như vậy
Ôm giữ A-lại-da
Hay làm sự nghiệp ngã
Tăng trưởng nơi ngã sở
Cùng ý thức câu khởi
Làm nhân mà chuyển lui
Sinh noãn xúc nơi thân
Vận động tạo các nghiệp
Ấm thực và y phục
Tùy vật mà thọ dụng
Bay nhảy hoặc ca múa
Các thứ để vui chơi
Giữ thân các hữu tình
Đều do sức của ý
Như vòng lửa trên đầu
Thành của Càn-thát-bà
Không rõ, chỉ tự tâm
Vọng khởi các phân biệt
Thân tướng: Khí thể gian
Như sức động cây đu
Không lực, không kiên cố
Phân biệt cũng như vậy.
Phân biệt không chỗ nương
Chỉ làm theo tự cảnh
Ví như ảnh trong gương
Chứng thức động mới thấy
Kẻ ngu mê hoặc nó
Chẳng phải người trí sáng
Nhân chủ phải nên biết
Cả ba đều thức hiện
Nơi đó nếu xa lìa
Tức đúng là thành thật
Trì tấn các Bồ-tát
Và Thánh Mục-kiền-liên
Theo tiếng và quán khắp
Trăm ngàn vạn ức cõi
Đủ các báu trang sức
Tráng lệ không đâu bằng
Với cảnh vi diệu ấy
Mật nghiêm rất thù thắng
Cõi Cực lạc, Diệu hỷ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Câu-đê cõi phương dưới
Tất cả các Thế Tôn
Đều khen cõi như vậy
Rằng không có đâu, cuối
Oai đức tự nhiên hóa
Thuở xưa Phật ở đó
Vượt ra khỏi ba cõi
Không chấp thọ giàu vui
Tự vô vi vắng lặng
Lợi mình và lợi người
Công nghiệp đều thành mãn
Không ở trong Dục giới
Thành Phật, làm Phật sự
Cần đến cõi Mật nghiêm
Chứng ngộ Vô thượng giác
Câu-đê các Thế Tôn
Trong muốn làm Phật sự
Trước ở trong nước này
Hóa làm vô lượng ức
Thường tương ứng chánh định.
Thần thông và du hí
Biến khắp các cõi nước
Như trăng sáng nơi nơi
Tùy các loại chúng sinh
Mong cầu mà hóa độ
Hàng Hoa nghiêm, Thập địa...
Cây lớn và Thần thông
Thắng-man và các kinh
Đều từ kinh này ra
Như vậy kinh Mật Nghiêm
Vượt trên tất cả kinh
Chủ nhân và các vua
Phải hết lòng cung kính
Cõi Dục, Sắc, Vô sắc
Các cõi trời Vô tướng
Như Lai đều không ở
Chỉ trụ cõi Mật nghiêm
Các cung điện cõi này
Như sơn để trang sức.
Tất cả các Như Lai
Bậc Diệu tướng tịnh trí
Phật và các Bồ-tát
Thường sống ở trong đó
Thế Tôn mãi trụ thiền
Vắng lặng tối vô thượng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tự nương định khó nghĩ
Hiện ra các sắc đẹp
Sắc tướng không có biên
Không ai có thể thấy
Nước Cực lạc trang nghiêm,
Thế Tôn Vô Lượng Thọ
Các hành giả tu quán
Sắc tướng đều như vậy.
Hoặc thấy được Đức Phật
Sáng ngời các sắc đẹp
Chiêm-bặc, thư hoàng sắc
Vàng ròng ánh mặt trăng
Khổng tước, cổ như sen
Tụ của Tương Tư Tử
Chớp hồng, sắc san hô
Hoặc hiện thân yếu ốm
Hoặc mặc áo sô ma
Hoặc ngủ trong nhà tranh
Hoặc ở trên hoa sen
Giống như ngàn mặt trời
Hoặc thấy các Bồ-tát
Buổi tóc như rồng cuốn
Báu Kim cang để thanh
Trang nghiêm làm mao quý
Hoặc thấy vẽ cờ tròn
Các tướng ngư, thương, khư
Hoặc thấy sắc sáng đẹp
Như cầu vồng trên trời
Hoặc lấy núi Tu-di
Đặt trong lòng bày tay
Hoặc lấy nước biển cả
Đổ trong lỗ tai trâu
Hoặc hiện làm vị vua
Đội mao, đứng lan can
Các phụ tá cung kính
Cùng bàn việc trị dân
Hoặc tại Mật nghiêm tràng
Người tu định vắng lặng
Nói về cảnh tự chứng
Pháp sở tri của Phật
Hoặc nói được chuyển y
Tâm tuệ đều giải thoát
Tự tại Tam-ma-địa
Thân vô ngại như huyễn
Hoặc hiện cảnh vô nhiễm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đoạn các dính mắc nghiệp
Lấy trí đốt “củ kiến”
Không thọ nơi các hữu
Ví như tim dầu hết
Đèn tắt là Niết-bàn
Hoặc hiện tu các Độ
Thí vô giá đại hội
Trì giới và khổ hạnh
Đủ các thức nghi tắc
Cõi Cực lạc trang nghiêm
Người không sinh bào thai
Thân sắc vàng vi diệu
Ánh sáng tịnh, tròn đầy
Cảnh giới những vị ấy
Đều đầy đủ Du-già
Nếu so với Mật nghiêm
Trăm phần không bằng một
Người trong cõi Cực lạc
Tự nhiên tùy niệm thực
Bậc Mâu-ni tụt tại
Định là vị cam lộ
Đủ các rừng cây báu
Vui chơi nghỉ dưới đó
Cát vàng trải mặt đất
Hiện rõ cõi tuyệt đẹp
Sen báu thật sạch đẹp
Nở trên nước công đức
Cảnh tuyệt đẹp như vậy
Không thể ví dụ được
Đều do hoa sen sinh
Cung kính Vô Lượng Thọ
Khéo tu Tam-ma-địa
Ưa thích công đức Phật
Người chuyên tâm hồi hướng
Đều sinh về nước ấy
Các tướng tốt trang nghiêm
Như gương sáng không bụi
Kim Cang Tạng nói xong
Tự hiện nơi thân hình
Hoặc như một lông tay
Hoặc như một hạt cải
Hoặc nhỏ như sợi tóc
Chỉ bằng một phần trăm
Hoặc hiện thân Thiện Thệ
Thanh văn và Duyên giác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các sắc và các loại
Cho đến đủ thứ hình
Tùy theo điều họ nói
Mà tuyên thuyết các pháp
Hoặc nói về Bồ-tát
Nhập các Địa đã biết
Năm pháp, ba tự tánh
Tám thức, hai vô ngã
Đạt được định như huyễn
Tùy ý thân được thành
Các Thần thông tự tại
Mười Lực, bốn Vô úy
Trụ nơi không thoái chuyển
Được sở y thanh tịnh
Nhập vào trong Phật địa
Uẩn, giới của vô lậu
Mãi xa lìa biến đổi
Lặng yên mà thường trụ
Hoặc nói về Bồ-tát
Khéo đẹp mà lại vui
Như mộng, trăng dưới nước,
Bậc hành đạo Du-già
Được định Thủ-lăng-nghiêm,
Mười thứ thân như huyễn
Trọn mười Vô tận nguyện
Chứng thành Đẳng chánh giác
Ngồi tòa hoa sen đẹp
Tướng tốt thật trang nghiêm
Vô lượng các Phật tử
Cung kính mà vây quanh
Hoặc nói các Bồ-tát
Nguyện lực hiện các hình
Dạo khắp cả mười phương
Phụng sự hằng sa Phật
Các vị Bồ-tát này
Thân thể đều vi diệu
Ra vào luôn tự tại
Không trụ trong hữu, vô
Ví như Trời, Thần, Tiên
Và các Kiền-đạt-phước
Trụ trên núi Diệu cao
Hoặc ở trong hư không
Các hữu tình trên đất
Đối diện mà không thấy
Các Bồ-tát như vậy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hiện hình cũng như thế
Người không tu quán hạnh
Thì không thể thấy được
Hoặc nói các Bồ-tát
Được Tĩnh lực thù thắng
Hiện thọ sinh mọi chỗ
Hiện nhập cõi vô dư
Hoặc nói các Bồ-tát
Có thể dùng định lực
Tự tại chuyển sở y
Không trụ chân thật tế
Vô lượng cõi hữu tình
Tùy sai biệt hiện thân
Thân tuy có sai khác
Mà tâm vẫn bình đẳng
Giống như nước trên đất
Cũng như với trời, trăng
Hoặc nói các Bồ-tát
Thường dùng tâm đại Bi
Xót thương các hữu tình
Xoay tròn trong sinh tử
Lang thang bị cùng khổ
Vì bệnh tham, khổ đốt
Thấp hèn và tàn tật
An ủi khỏi sầu lo
Như con ong trên thuyền
Phiêu lưu trong biển cả
Ngược dòng mà qua lại
Phút chốc mấy vạn dặm
Nói cho pháp phi ngã
Sinh tử, nhanh, vô thường
Khiến họ biết hoại diệt
Chẳng dừng trong sát-na.
Hoặc nói về chư Phật
Cùng với các Bồ-tát
Thấy rõ các hữu tình
Say trong biển khát ái
Khổ, phân biệt, bức bách
Ở trong pháp Vô tướng
Vọng chấp đủ thứ tướng
Chấp trước Năng sở thủ
Tâm luôn bị trói buộc
Không thể được giải thoát
Chìm trong biển sinh tử
Phiêu lưu không dừng nghỉ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nghèo hèn và cô đơn
Không chỗ nào nương tựa
Ví như trong biển cả
Nhện, sâu, khó tránh lưới
Chư Phật và Bồ-tát
Như người ở trên thuyền
Thương các loại hữu tình
Cứu thoát nạn sinh tử
Tùy theo loại chúng sinh
Mà hiện thân sai biệt
Thuyết thí, giới các môn
Vô số các thắng hạnh.*

